

Piirongin päällä vanha koulukuva
hopeareunainen ja haalistuva
Kuvaaja tahtoi saada kaikki hymyilemään
Rukoilin, että annat enkeleitä
siivillä suojaamaan
Oi, ethän heitä hämärään iltaan
lasta yksin kävelemään

Silloin kun ensilumi
taivaassa synnytetty
maahan suli
hän ei tullutkaan illalla kotiin

Kovempi sydän ja kovemmat kädet
häneen ovat takertuneet
Tutuimmat kadut ja kivet ja ojat
ne poikamme piilottaneet
Kovempi sydän ja kovemmat kädet
häneen ovat takertuneet
Katu ei puhu
ei tunnusta mitään
mihin pojan kadottanut on

Se, mihin sinä kajosit
oli toisen omaa

Elämän mittainen on äidin huoli
Kehto on hiljaa nyt ja keinutuoli
Kuka voi tehdä äidin pikkuiselle pahaa

Kirottu syyllinen
joku kasvoton ihminen
Kuka se teistä on
Ja kenen käsi on tahraton

minne käynkin maailmassa
sinä olet hoitamassa

Kovempi sydän ja kovemmat kädet
häneen kajonneet
ja tänään sulaneet lumet
ne pohjalta ojan pojan ovat paljastaneet